

Mięczaki

Pod względem liczebności w świecie zwierzęcym typ ten ustępuje jedynie stawonogom. Bogactwo gatunkowe widoczne jest jednak głównie w wodach oceanicznych strefy tropikalnej. W naszej strefie klimatycznej, zarówno na lądzie, jak i w wodach typ ten reprezentowany jest dosyć skromnie. Na terenie Drawieńskiego Parku Narodowego dotychczas doliczono się 70 gatunków mięczaków lądowych i wodnych z dwóch jednostek systematycznych: brzuchonogów, potocznie zwanych ślimakami, oraz małży. Mięczaki lądowe reprezentują 32 gatunki ślimaków, których większość spotykamy powszechnie w lasach nizinnej części Polski. Oprócz gatunków pospolitych, znajdziemy tu również gatunki występujące stosunkowo rzadko np. szklarka zielonawa, ślimak dwuzębny, świdrzyk lśniący, świdrzyk okazały, czy ślimak winniczek - gatunek objęty ochroną w Polsce.

Wody Drawieńskiego Parku Narodowego zasiedlane są zarówno przez ślimaki, jak i małże. Stanowią one ponad 54% ogólnej liczby gatunków mięczaków stwierdzonych na tym terenie. Tak znaczny odsetek gatunków wodnych wynika z dużego zróżnicowania siedlisk w wodach stojących i płynących na terenie DPN. Liczbę występujących tu małży oszacowano dotychczas na 19 gatunków. Wśród ich przedstawicieli znajdziemy takie, których wielkość nie przekracza 3 mm (*Pisidium moitessierianum* - groszówka karliczka), jak i gatunek, którego muszle mogą przekraczać 25 cm długości (*Anodonta cygnea* - szczeżuja wielka). Wiele gatunków spośród małży z rodzaju *Pisidium* znajdziemy na liście „Polskiej Czerwonej Księgi Zwierząt” jako gatunki rzadkie i narażone na wymarcie. Skójka gruboskorupowa określana jest jako gatunek wymierający. Wśród 19 gatunków ślimaków wodnych stwierdzonych na tym terenie, wszystkie należą do gatunków powszechnie występujących na nizinach.

Data wydruku: 03.07.2024 03:32:15

Adres URL: <http://dpn.pl/mieczaki>